

پولس رسوله نامہ رومہ کلیسا را

بُگشہ آخر سر بایم شاما ویندنه را. ^{۱۱} چون ذوق دارم شاما بینم تا روحانیہ برکتان شاما ایمانہ تقویتہ را آدیم شاما؛ ^{۱۲} یانی اِم کہ آما ہندیگرہ ایمانک دلگیرم بام ہم شاما ہم از. ^{۱۳} ای براران، نگمہ بی خبر ببا کہ چندین سفر رایم بہ کہ بایم شاما وَر، اما ہر سفر ای چی ای پیش بامہ. رایمہ کہ شاما دلک نی کملی ای محصول بودورنم، آجورہ زہ کہ الباقی غیریہودیان دلکم بودورنی.

^{۱۴} از اِشتن ہم یونانیان و ہم برتران، ہم دانا آدمان و ہم نادانہ آدمان مدیون زانم. ^{۱۵} ایزہ نی، پر مشتاقم کہ انجیلہ شاما را کہ رومہ دلک زندگی کرا، اعلام بکرم.

^{۱۶} چون از انجیلک عار ندارم، چمہ واسنہ کہ انجیل، ہر کسی را کہ ایمان بوعرہ، خدا قوت اِسہ، اوّل یهود و چاوش غیر یهود. ^{۱۷} چون انجیلک، آ صالح بیینی کہ خداکہ، دیار آبی، کہ اول نہ تا آخر، ایمانہ سر پا برجایہ. آجورہ کہ حَبَقوقہ پیغمبرہ کتابک نویشتہ بییہ: «صالحہ آدم ایمان نہ زندگی گرہ.»

خدا غضب، گناہکار آدمان را

^{۱۸} چون خدا غضب آسماننہ ہر جورہ بی خدایی و آدمان ناراستی سر آیہ کہ اِشتن ناراستی نہ حقیقتہ از بین برندہ. ^{۱۹} چون آچی کہ خداک بی آزانسن چوان را دیار اِستہ، چون خدا آوش چوان را دیار کردہ. ^{۲۰} چون خدا آ

۱ پولسہ طرف نہ، مسیح عیسی نوکر، کہ رسالتہ را دعوت بییہ و خدا انجیلہ را وقف بییہ؛ ^۲ اَہ انجیلی کہ خدا پرانتر، اِشتن پیغمبران واسطہ نہ، چوہ وعدش مقدسہ نیوشتہ ہانک آدیش بہ، ^۳ چوہ زار دربارہ، کہ جسمہ مطابق داوود پادشاہ نسلک دنیا بامہ، ^۴ روح قدوسییت مطابق، اِشتن زندہ آبییننہ مردان دلک، قوتک اعلام بہ کہ خدا زا اِسہ، یانی چاما خداوند عیسی مسیح. ^۵ خدا مسیح واسطنہ آماش فیض آدا تا چوہ رسولان بام و ہمہی قومان راہنمایی بکرام کہ مسیحہ نامہ ایمان بوعرندہ و اوک اطاعت بکرنندہ. ^۶ و اِم شاما کین نی اِسہ، کہ دعوت بییران تا عیسی مسیح کین ببا؛

^۷ ہمہی کسانی کہ رومہ شہرک اِسنندہ، کہ خدا آواننہ خشہ و دعوت بییندہ تا مقدسانک بییندہ:

فیض و سلامتی چاما پہ، خدا و عیسی مسیح خداوندہ طرفنہ، شاما را بیی.

پولس رومہ شینہ را ذوق دارہ

^۸ اولاً کہ، چمن خدا، عیسی مسیح واسطہ نہ، شاما همان واسنہ شکر کرم، چون کہ شاما ایمانہ خبر ہمہی دنیاک آپیچسہ. ^۹ چون خدایی کہ آوہ، چمن تمام دل و جاننہ، چوہ زا انجیلہ کارک خدمت گرم، چمن شاہدہ کہ چُنجورہ آوزون چمن دعاہانک شاما ویر آورم ^{۱۰} و آوزون چمن دعاہانک آخازم کہ اگم خدا

راهبانی رچ آکرند. اِشتن پیر مارک فرمان نبرند،^{۳۱} نفهم، بی وفا، بی عاطفه و بی رحمند. ^{۳۲} با اِم که خدا عادلانه حکمه زاننده که هر کسی ایزنه کاران بکره چوه مکافات مرگ اِسه، نه فقط اوه اِشتن آ کاران انجام دینده، بلکه کسانی نی که آ کاران انجام دینده، تایید کردند.

خدا عادلانه داوری

۲ پس تِه ای آدمی که ای نفر دیگه داوری کری، هر کسی که بیبی هیچ بهانه ای نداری. چون وقتی که ای نفر دیگه داوری بکری، اِشتن محکوم کرده؛ چون که ته، ای داور، اِشتن نی آ کاره انجام دپی. ^۲ اما زانسرار که خدا داوری کسانی را که ایزنه کاران انجام دینده، حق اِسه. ^۳ تِه ای آدمی که الباقی داوری کری و اِشتن نی آ کاره انجام دپی، خیال کری که خدا داوریک تانی دَوَزی؟ ^۴ یا اِم که خدا مهربانی، تو و چوه پيله صبره ویلی زانی و نزانی که خدا مهربانی چمه واسنیه که تِه راهنمایی بکری تا توبه بکری؟

^۵ اما تِه اِشته سرسخت بین و اِشته دله واسنه که نگشه توبه بکری، خدا غضبه، اِشته را، غضبه روجه انبار آکری، روجی که آوک خدا عادلانه داوری دیار بی. ^۶ خدا «هر کسی چوه اِشتن کاران اندازه سزا کره.» ^۷ خدا ابدیه زندگی کسانی آدیه که صبرنه چاک کاران انجام دینک، شکوه و جلال و حرمت و ابدیه زندگی پشه اِسنده؛ ^۸ اما کسانی که اِشتن منفعت پشنده و حقیقتک اطاعت نکرند، بلکه کسانی که نادرستیک اطاعت کردند، غیض و غضبه اِسه. ^۹ هر کسی که بده کاران انجام بدیه، رنج و عذاب چوه نصیب بی، اول یهود و چاوش غیر یهود. ^{۱۰} اما خدا جلال و حرمت و صلح و سلامتی آ کسانی نصیب بی که چاکی

صفاتی که نیبی ویندن، یانی چوه ابدیه قدرت و چوه ذات الهی، دنیا خلق بیینه صفته نه، آ چیبانی دله که رچ آبییه بنده، آچق وینده بی. پس اوه د هیچ بهانه ای ندارنده.

^{۲۱} چون هر چند خداشان آزانس، اما آوشان خدا شوار احترام ننا و شکرشان نکرده، بَلکم اِشتن فکرانک هیچه چیبان گرفتار ببنده و چوان نفهمه دلان توریکی بکتشه. ^{۲۲} هر چند که اِداشان کرده حکیمنده، اما احمق ببنده ^{۲۳} آوان ابدیه خدا جلالشان بتانی نه که فانیه آدم و پرندهان و حیوانان و خزندهان آشنسند عوَضشان آکرده.

^{۲۴} پس خدا نی آوانش، چوان دلان شهوتانک ناپاکی نه بَشته، تا اِشتن دَلک اِشتن بدنه بی حرمت بکرند. ^{۲۵} چون آوان آ حقیقتی که خدا دریاره اِسه، دوری نه اِوریشانه و مخلوقشان خالقه یاگ پرستش و خِدْمَت بکه، خالقی که گه تا ابد اوه پرستش کردن. آمین.

^{۲۶} چمه واسنه خدا نی آوانش، چوان شرم آوره شهوتانک بَشته. چون چوان زَلَبیه، طبیعیه رابطشان غیرطبیعیه رابطنه عوضشان بکه. ^{۲۷} و اِنجوره نی مردکه طبیعیه رابطه زلیانه نه، دستشان آکته، و هندیگه شهوته آتسه دَلک بوسوتنده. مردک، مردک نه شرم آوره کارش بکه، و اِشتن بده کاران مکافاتشان ببندد. ^{۲۸} و آگاردنه که خدا آزانسن چوان را ارزشی

نداشتشه، خدا نی آوش چوان فاسده فکرانک بَشته تا آ کاری که گه انجام مَدینده، انجام بدینده. ^{۲۹} اوه هر جوهر نادرستی، شرارت، طمع و بد خواهی نه فِتند. اوه هر جوهر پخیلی، قتل، دعوا، وازی و بدخواهی نه فِتند. اوه پشت سر لاوه کرار، ^{۳۰} تهمت زَن، خدا دشمن، پر رو، مغرورنیده و منم منم دارنده. شرورانه کاران انجام دیننه را، تازه

کرنده، اوّل یهود و چاوش غیر یهود.^{۱۱} چون خدا فرق نیّیه.

^{۱۲} همه‌ی کسانی که بیدون موسی شریعت گناه گرنده، بدون شریعت نی هلاک بینده؛ و همه‌ی کسانی که شریعته جیرک گناه کرنده، شریعت نه داوری بینده.^{۱۳} چون کسانی که شریعته آشنونده خدا نظرک صالح نینده، بلکم کسانی صالح حساب بینده که شریعته انجام دینده.^{۱۴} چون، وختی غیریهودیان که شریعت نیدارنده، طبق غریزه شریعته اعمال به جا آورنده، هر چند آوه شریعته ندارنده، اما اِشتن، اِشتن را شریعتی اِسنده.^{۱۵} چون آماننده که شریعته اعمال چوان دِلان دلک نیویشته بییه، آجوره که چوان وجدان اِمه گواهی دِیه چون که چوان فکره یا آوان محکوم کره یا حتی تَبَرئه کره.^{۱۶} اِم، آ روجی اتفاق دِگنه که خدا بنابر انجیلی که آز اعلام گِرم، آدمان سِرش، مسیح عیسی واسطه نه داوری کره.

^{۱۷} ولی ته ای که اِشتن یهودی زانی و شریعته تکیه آدی و چمه واسنه که خدا آزانی اِشته را پوز دی،^{۱۸} و چوه اراده زانی و چون شریعتِکِر تعلیم گته، چاکترینان انتخاب کری،^{۱۹} و اِگم مطمئنش که ته کوران راهنمایش و کسانی را که ظلمتک اِسنده نورش،^{۲۰} نادانان مربی و خردنان معلمش، ته شریعتی که دانایی و حقیقته داری،^{۲۱} پس ته که خلکان آموچی، ته اِشتن ناموچی؟ ته که دزی ضد موعظه کری، ته اِشتن دزی کری؟^{۲۲} ته که وای گه زنا مَکرا، ته اِشتن زنا کری؟ ته که بتانک نفرت داری، ته اِشتن معبدان غارت گری؟^{۲۳} ته که شریعته داشتنه پوز دی، ته شریعته اشکنجانسننه، خدا بی حرمت کری.^{۲۴} آجوره که پیغمبران کتابک نویشته بییه: «شاما واسنه، غیر یهویان دِلک خدا نامه کفر و اِچنده.»

^{۲۵} ختنه کردن آدمی ارزش داره که شریعته به جا بوِعر، اما اِگم شریعته بشکنجا، چمه شواره که ختنه بییه نییران.^{۲۶} پس اِگم ایگله مردکی که ختنه بیه نیه، شریعته احکامه به جا بوِعر، مِگم چوه ختنه نیبِین ختنه بییه حساب نیی؟^{۲۷} پس آ کسی که جسمک ختنه نیبیه، اما شریعته به جابوِعر، ته محکوم کره، ته ای که هم شریعته نیویشته بییه حکمان داری و هم ختنه بییش، ولی خدا شریعته اشکنجانی.

^{۲۸} چون یهودی آ کسی نییه که ظاهرک یهودی بیی، و ختنه نی کاری نییه که جسم و ظاهرک بیی.^{۲۹} بلکم یهودی آ کسی اِسه که باطنک یهودی بیی و ختنه نی کاری اِسه دِلنه، که خدا روح اوه انجام دِیه، نه ایگله نیویشته واسطنه. اِنجوره آدمه خدا تحسین کره، نه آدم.

خدا وفاداره

۳ پس یهودی بیینه فایده چیه؟ یا ختنه بین چه ارزشی داره؟^۲ هر لحاظک پِر. اوّل اِم که خدا کلام آمانتی دِرسمارده بییه یهودیان.^۳ اِگم بعضی از آوان وفادار نبنده، چه بسه؟ مِگم چوان بی وفاپی، خدا وفاداری باطل کره؟^۴ هرگز! حتی اِگم همه‌ی آدمه دوریه واجین ببینده، خدا راسته واجه! آجوره که داووده پادشا مزموره کتابک نویشته بییه:

«چمه واسنه، وقتی لاوّه کری

راست و اِچی،

و اِدمی که داوری پِکری، اِشته

داوری درسته.»

^۵ اما اِگم چاما ناراستی خدا راستی دیار بکره، چه گه واتن؟ مِگم اِدمی که خدا چاما را غضب کره ظالمه؟ از آدمه شوار لاوّه گِرم.^۶ هرگز. چون اِدمی خدا چُنجوره تانه دنیا داوری بکره؟

بدینده. ۲۰ چون هیچ آدمی نیه شریعتہ اعمالہ به جا آوردنہ، خدا چشمانک صالح حساب ببی، بلکم شریعت، گناہ آما آزانہ.

خدا صالحی ایمانہ راہک

۲۱ اما اِسا شریعتک جدا، آ صالح ببینی کہ خداک اِسه دیار آبی، آجورہ کہ شریعت و پیغمبران چوہ را گواہی آذیرندہ. ۲۲ اِم صالح ببینی کہ خداک اِسه، عیسی مسیح ایمان داشتہ راہنہ و ہمہی کسانی نصیب بی کہ ایمان بوغرندہ. چون هیچ فرقی نئیہ. ۲۳ چون ہمہ گناشان کردہ و خدا جلالہ پرانک کم آوردشانہ. ۲۴ و خدا فیضنہ کہ چاما را ایگلہ ہدیہ شوارہ و آزادی بها واسطہ نہ کہ مسیح عیسک اِسه، صالح حساب بیندہ. ۲۵ خدا عیسی مسیحش گناہان کفارۂ شوار بنا، آ کفارہای کہ چوہ خون و ایمان راہ نہ بہ دس آہ. اِم خدا عدالتہ آمانسنہ واسنہ بہ، چون آ اِشتن الہیہ صبرنہ، آ گناہانی کہ پرانتر اتفاق دگسہ بندہ، ندیدش بکتہ. ۲۶ اِم کارش بکہ تا اِشتن عدالتہ اِم دورہ زمانک آمانہ، تا اِشتن عادل ببی و ہمہ کسانی کہ بہ عیسی ایمان دارندہ، صالح حساب ببینندہ.

۲۷ پس دَ چاما افتخار کردن چیہ؟ دَ هیچ افتخاری نییہ، چہ چی حسابنہ! شریعتہ اعمالہ نہ؟ البت کہ نہ، بلکم ایمانہ شریعتنہ. ۲۸ چون چاما اعتقاد اِمہ کہ آدم بدون اِم کہ شریعتہ اعمالہ انجام بدیہ، ایماننہ صالح حساب بی. ۲۹ مگم خدا فقط یہودیان خدا یہ؟ غیر یہودیان خدا نییہ؟ البتہ کہ آ غیر یہودیان خدا نی اِسه. ۳۰ چون فقط ایگلہ خدا وجود دارہ، و اِم خدا ختنہ ببیہ ہان، بر طبق ایمان و ختنہ نبیبہ ہان نی بر طبق ہ ایمان، صالح

۷ «ولی اگم چمن دوری واسطہ نہ خدا حقیقت پرتہ جلال بیگیرہ دَ چیہ را از ایگلہ گناہ کاری شوار محکوم ببیم؟» ۸ و چیہ را مواجام: «بایا بدی بکرام تا چاکی بہ بار بایہ؟» آجورہ کہ بعضی آماشان اِفترا زبیہ، و ادعا کردہ کہ آما اِنجورہ واجام؟ چوان محکوم ببین عادلانیہ.

هیچ کس صالح نییہ

۹ پس چہ گہ واتن؟ مگم چاما وضع و اوضاع غیر یہودیانک چاکترہ؟ نہ اصلاً! چون پرانتر ادعایمان بکردہ کہ ہمہ یہود و غیر یہود ہر دو گناہ جیرکندہ. ۱۰ آجورہ کہ مقدسہ نیویشتہ ہانک نویشتہ ببیہ:

«هیچکس صالح نییہ، حتی ای نفر.

۱۱ هیچکس فهمیدہ نییہ،

هیچکس خدا پشہ نگرده.

۱۲ ہمہ خداک دیمشان دگاردنسہ،

آوہ ہندیگرنہ باطلہ راہان شیئندہ.

هیچکس چاکی نکرہ،

حتی ای نفر.»

۱۳ «چوان لُوک ایگلہ آواجہ قبری شوارہ

اِشتن زوانان وازیہ دیتیہ را بہ کار گیرندہ.»

«چوان لوان جیرک آفعی زہر اِسه؛»

۱۴ «چوان گر نفرین و تلیک فتنہ.»

۱۵ «چوان لنگہ خونہ آرگردنہ را ویرجندہ؛

۱۶ ہر یاگا کہ شیرزندہ، ویرانی و قرہ بختی

اگا ہرزندہ،

۱۷ و آوان صلح و سلامتیہ راہ آنزانندہ.»

۱۸ «خدا ترس، چوان چشمان

دلک دینییہ.»

۱۹ اِسا زانسرام کہ آچی ای کہ شریعت واجہ

کسانی نہ اِسه کہ شریعتہ جیرکندہ تا ہر گری

دوستہ ببی و تمام دنیا خدا درگاگ جواب پس

ختنه ایمان آورنده په إسه، تا آوه نی صالح حساب باینده. ۱۲ و ابراهیم ختنه بیهان په نی إسه، یانی کسانی په که نه فقط ختنه ببینده، بلکم ایمانه راهک مجنده، ه راهی که چاما په ابراهیم پیغمبر پیش از آ که ختنه بیی، مترده.

خدا وعده ارکتن ایمانه واسطنه

۱۳ چون شریعت راه نه نیبه که ابراهیم و چوه نسله وعده آدیبه به که دنیا وارث بینده، بلکم آ صالحی راه نه که ایمان سر پابرجایه. ۱۴ چون اگم کسانی که شریعت پیروی کننده وارث ببینده، ایمان باطل بی و وعده هیچ. ۱۵ چون شریعت، خدا غضبه آوره؛ اما یاگایی که شریعت نییه، شریعتک إشکنجاسن نی نییه.

۱۶ چمه واسنه، وعده، ایمان واسطه نه بامه تا فیض سر استوار بیی و همه ابراهیمه نسله را ایگله ضمانت بیی، یانی نه فقط کسانی را که شریعتک اطاعت کرده، بلکم کسانی را نی إسه که ابراهیمه ایمانه اطاعت کرده، که چاما همان په إسه. ۱۷ آجور که تورات کتابک نبویشته بییه: «تیم پره قومان په گردش.» و خدا چشمانک نی ایزه إسه، خدایی که ابراهیم آوش ایمان بوغرده، آ که مردهان زنده کره و آ چپانی که وجود ندارنده هستی آدیه.

۱۸ آ یاگایی که هیچ امید ی نیبه، ابراهیمه امیدنه باورش بکه که پر قومان په بیی، آجوره که آونه واته بییه به که «إشته نسل إنجوره بی.» ۱۹ ابراهیم إشتن ایمانک ضعیف نیبه، آدمی که إشتن مرده جان دیشه، چون حدود صد سالش داشته و سارا ترجمه نی خشک آبییه بییا. ۲۰ اما آ بی ایمانی واسنه خدا وعدش شک نکه، بلکم ایمانک قوی بییه، خداش جلال بدا. ۲۱ آوه مطمئن به که خدا تانه إشتن وعده عمل یگره.

حساب آوره. ۳۱ پس آما ایمان نه، شریعتمان از بین برده؟ البت که نه! برعکس آما شریعت په برجا کرام.

ابراهیم پیغمبره صالح حساب بین ایمانه

خ پس آ چپانی دریاره که ابراهیم پیغمبره به دسش بوغرده، چه بی واتن، آ که جسم واسطنه، چاما جد حساب بی؟ ۲ چون اگم ابراهیم إشتن اعماله واسنه صالح حساب بییه به، افتخار کرده را ای چی داشتشه؛ اما نه خدا ورک. ۳ چون که تورانک چه نبویشته بیه؟ «ابراهیم خدای ایمان بوغرده و ایم چوه را صالحی حساب بییه.»

۴ إسا آ کسی که کار کره، چوه مزد چوه حق بی، نه هدیه. ۵ اما آ کسی که کاری نگره، بلکم چوه توکل آ خدایی إسه که بی خدان نی صالح حساب آوره، چوه ایمان چوه را صالح ببین حساب آیه. ۶ آجوره زه که داوود پادشا نی، آ کسی که خدا آوش بیدون اعمال صالح حساب آوره، خسه بخت زانه، و واچه که: ۷ «خسه ببا آ کسانی که چوان خطاهان

بخشسه بینده

و چوان گناهان پوشانسه بیه.

۸ خسه ببا آ کسی که خداوند چوه گناهه

چوه حساب نییه.»

۹ مگم ایم خسه بختی، فقط کسانی رایه که ختنه ببینده یا ختنه نبیه هان کین نی إسه؟ چون باتمانه که ابراهیمه ایمان چوه را صالحی حساب بییه. ۱۰ پس چنچوره چوه را حساب بامه؟ آدمی که آ ختنه کردش په یا چوه پرانتر؟ البته ختنه ببینه پرانتر به، نه چوه پیش. ۱۱ ابراهیم ختنه نشانش بکته تا چوه صالحی را مهری بیی که ختنه ببینه پرانتر و ایمان نه چوه نصیب بییه په. ایزه، آهمه ی کسانی که بدون

وینام.^{۱۰} چون اگم آدمی که خدانه دشمن بمان، و چوه زا مرگه خاطر خدا ثمان آشتی آدیبه بمان، چنده پرتیرا سا که آونه آشتیکر ایمان، چوه زندگی واسطه نه آما نجات وینام.^{۱۱} نه فقط ایم، بلکه آما چاما خداوند عیسی مسیح واسطه، خدا آشتی چاما نصیب بیه، خدا دلک نی خوشحالی کرام.

مرگ آدمیه واسطه نه، زندگی مسیحیه واسطه نه

^{۱۲} پس، آجوره زه که گناه ایگله آدمه واسطه بامه ایم دنیا دلّه، و گناه واسطه، مرگ بامه، و اینجوره مرگ همه‌ی آدمان دامنش بکته، چون که همه گناهشان کرده-^{۱۳} چون راسس راسینه قبل از آ که شریعت آدیبه بیی، گناه دنیا دلک وجود داشته، اما باگایی که شریعت مبی، گناه به حساب نایه.^{۱۴} با ایم حال، آدم نه نه تا موسی پیغمبر، مرگ همه مردمان سرک حاکم به، حتی کسانی سر که جوان گناه آدمه نافرمانی شوار نیه. آدم، کسی نمونه به که گسه بایه.

^{۱۵} اما هدیه، گناه شوار نییه. چون اگم ایگله آدمه گناه واسنه خیلی گسه بقردنده، چنده پرتیر خدا فیض و هدیه ای که ایگله آدمه فیض واسطه نه، یانی عیسی مسیح فراهم بییه، فیت و فراوانینه، خیلان نصیب بیّه.^{۱۶} و آ هدیه، آ آدمی گناه نتیجه شوار نییه. چون که آ گناه پشه داوری بامه و محکومیتش بوکرده؛ اما پر گناهان پشه هدیه بامه و صالح حساب بینش ایشان همراه بوکرده.^{۱۷} چون اگم ایگله آدمه گناه واسنه، مرگ آ آدمه واسطه نه حکومتش بکرده، چنده پرتیر کسانی که خدا

^{۲۲} چمه واسنه، «چوه ایمان چوه را صالحی حساب بیه.»^{۲۳} و ایم لاوان که «چوه را حساب بیه»، فقط ابراهیم را نویسته نیه^{۲۴} بلکه چاما را نی نویسته بیه، تا چاما را نی حساب بیی، آما که ایمان دارم به آ که چاما خداوند عیسیش، مردهان دلک زندش آکرده.^{۲۵} آو که چاما گناهان واسنه مرگه تسلیم بیه و چاما صالح حساب بیینه واسنه، مردهان دلک زنده آبه.

خدا نه صلح کردن ایمانه راه نه

پس چون ایمان راه نه صالح حساب بییه مان، چاما خداوند عیسی مسیح واسطه، خدا نه صلح دارم.^۲ آما چوه واسطه نه، و ایمانه راه نه، آ فیضی که اِسا آوک پابرجایمان به دسمان آورده، و خدا جلاله امیدک خوشحالی کرام.^۳ نه فقط ایم، بلکه سختیانک نی خوشحالی کرام، چون زانسرانم که سختیه صبر بار آورنده^۴ و صبر، شخصیت بار آورده، و شخصیت امید بار آورده؛^۵ و ایم امید چاما تور آگسینه باعث نیی، چون خدا محبت، روح القدوسه واسطه نه آما آدیبه بییه، چاما دلان دلک آزییه.

^۶ چون آدمی که خلا آما ضعیف بمان، مسیح مناسبه وقتک، بی خدایان واسنه جاننش بدا.^۷ چون کم پیش آیه که ای نفر ایشان جانیه صالحه آدمی واسنه بنیه، هر چند شاید ای نفر ایم جراته بداره که ایشان جانیه چاکه آدمه واسنه آدیّه.^۸ ولی خدا ایشان محبتش ایزه آما آمانس، آدمی که خلا آما گناهکار بمان، مسیح چاما واسنه بمرده.^۹ پس چمه واسنه که اِسا چوه خونه خاطر آما صالح حساب بییمان، چنده پرتیر چوه واسطه نه خدا غضبک نجات

مردان دلک زنده آبی، د هرگز نمره و د مرگ چوه سرک قدرتی نداره. ^{۱۰} چون که آشتن مرگ نه، ای را، همیشه را گناه واسنه بمرد و زندگی ای که آسا زندگی کره، خدا را زندگی کره. ^{۱۱} پس شاما نی که آشتن گناه را مرده بزانا، و مسیح عیسیک خدا را، زنده بزانا. ^{۱۲} پس مرزا گناه شاما بدنک که از بین شی حکم بکره، تا چوه گوسک اطاعت پگراه. ^{۱۳} شاما اعضای بدنه آمدا گناه دس تا ناراستی وسیله بیپینده، بلکم کسانی شوار که مرگ نه آگرسنده زندگی، آشتن آدیا خدا دس تا شاما اعضای بدنه خدا دسک راستی وسیله بیپینده. ^{۱۴} چون گناه شاما سر حکم نکره، چون که شریعته جیرک نییران بلکم فیضه جیرکران.

صالحی نوکران

^{۱۵} پس چه باجام؟ گناه بکرام چون که شریعته جیرک نییمان، بلکم فیضه جیرکمان؟ هرگز! ^{۱۶} مگم زاناسرا که اگم آشتن، نوکرانی شوار که اطاعت کرنده، آدینده ای نفره دس که آ آدمه نوکران ببا که آوک اطاعت کرنده، چه گناه نوکر، که مرگه ختم بی، چه خدا اطاعت نوکر، که صالحی ختم بی؟ ^{۱۷} اما خدا را شکر، که شاما پراوتر گناه نوکران بران، اسا صدق دلنه آ تعلیمک اطاعت کرا که خدا شاما آدیشه. ^{۱۸} و شاما گناک آزاد بیپینه، صالحی نوکران پیران.

^{۱۹} از آدمه زواننه شاما نه لاوه کرم، چون که آدمران و شاما جسم ضعیغه. چون ایزه که پراوتر شاما اعضای بدنه، ایگله نوکر شوار درسمااردان به، ناپاکی و بی قانونی دس که روح به روح پر آبیترده، اسا آوان درسماارا صالحی نوکری دس که قدوسیتیه را ختم بی. ^{۲۰} آدمی که گناه نوکران پیران، صالحیک آزاد پیران. ^{۲۱} پس

بی حد و اندازه فیض و صالح بیپینه هدیشان آرکته، آدرین آدمه واسطنه، بانی عیسی مسیح، زندگی حکومت کرنده.

^{۱۸} پس آجوره زه که ایگله گناه باعث ببه همه ی آدمان محکوم بیپینده، ایگله صالحانه کار نی باعث بی همه ی آدمان زندگی بدارنده و صالح حساب باینده. ^{۱۹} چون آجوره زه که ایگله آدمه گناهنه، پر کسه گناهکار بیپنده، ایگله آدمه اطاعتنه نی پر کسه صالح بیپنده. ^{۲۰} اسا، شریعت بامه تا گناه پر بیی؛ اما یاگایی که گناه پر ببه، فیض نی بی حد و اندازه پر ببه. ^{۲۱} تا آجوره زه که گناه مرگ حکومتش بکه، فیض نی صالحی واسطه نه حکومت پکره که چاما خداوند عیسی مسیح واسطه نه، زندگی ابدی آرسه.

مردن گناه واسنه و زندگی خدا را

۶ پس که چه باجام؟ هی گناه بکرم تا فیض پرتی بی؟ ^۲ هرگز! اما که گناه واسنه مردمان، چنچوره تانام هنی چوه دله زندگی بکرام؟ ^۳ مگم زانا اما همه که مسیح عیسیک غسل تعمیدمان گته، چوه مرگ دلکمان تعمید گته؟ ^۴ پس مرگه دلک تعمید کتننه، آونه دبخشارده بیمان تا آجوره زه که مسیح، پیر جلاله نه، مردان دلک زنده ببه، اما نی ایگله تازه زندگی دلک بپجام.

^۵ پس اگم مرگ که چوه مرگه شوار، آونه ای بییمان، حتماً زنده آبیپینک نی چوه زنده آبیپینه شوار، آونه ای بام. ^۶ چون زانسران آدمی که قدیم بمان، آونه مصلوب ببه تا گناه بدن از بین بیشی و د گناه نوکر مام. ^۷ چون آ کسی که مرده، گناهک آزاد بیپیه.

^۸ اسا اگم مسیحنه مردمان، ایمان داران که آونه زندگی نی گرام. ^۹ اما زانسران که مسیح

شریعت و گناه

۷ پس چه باجام؟ مگم شریعت گناه إسه؟ اصلا! با إم حال اگم شریعت نبه، نزانسمانه که گناه چیه. چون اگم شریعت واتش نبه «طمع مکه»، نزانسردمانه که طمع کردن چیه. ۸ اما گناه، شریعته إم حکمه واسطه نه ایگله فرصتش پیدا بکه تا هر جور طمعی منک بوجود بوهره. چون شریعتک جدا، گناه مَرَدِیه. ۹ از ای زمانی شریعتک جدا زنده یم؛ اما وختی شریعته حکم بامه، گناه زنده ببه و از یمردم. ۱۰ هَ حکمی که زندگی وعدش دبه به، چمن مرگه باعث ببه. ۱۱ چون گناه، شریعته حکمه واسطه فرصتش پیدا بکه، منش وازی بدا و چوه واسطه نه منش بُکوشتم. ۱۲ پس، شریعت مقدس إسه و شریعته حکم نی مقدس، درست و چاکه.

۱۳ پس مگم آچی ای که چاک به، چمن مرگه باعث ببه؟ هرگز! بلکم گناه آچی واسنه که چاک به، مرگش چمن دلکش به وجود بوهرده تا ایزه چوه دیار بیی که گناه، گناهه، و شریعته حکمه واسطه دیار بیی که گناهه پلیدی چنده بی حد و اندازیه.

۱۴ چون آما زانام که شریعت روحانی إسته، اما از جسمانیه آدمم و ایگله نوکر شوار خُورته بییم گناهه. ۱۵ چیه را که از نزانسرم چه کردم. چون آچی ای که گمه نَکرم، بلکم آچی ای که اوک نفرت دارم، انجام دیم. ۱۶ اما اگم آچی ای که نگمه، انجام دیم، پس قبول کرم که شریعت چاکه. ۱۷ پس ایزه، داز نییم که آکاره کرم دیم، بلکم آگناهی إسه که چمن دلک إسه. ۱۸ چون

آدمی، آکارانی انجام دینک که إسا آوانک شرم دارا، چه سودی پَردرانه؟ چون آکاران آخر عاقبت، مرگه! ۲۲ اما إسا که شاما گناهک آزاد بییران و خدا نوکران بییران، چوه ثمر شاما را تقدس بییه إسه که آخر سر ابدیه زندگی را ختم بی. ۲۳ چون که گناه مزد مرگه، اما خدا هدیه، چاما خداوند مسیح عیسیک زندگی ابدی إسه.

شریعتک آزاد بیین

۱ ای براران، مگم نزانسرا - چون کسانی نه لاوه کرم که شریعت زاننده - فقط تا وقتی که آدم زندیه شریعت چوه سر حکم کره؟ ۲ چون که مطابق شریعت، شو داره زلییه تا وقتی که چوه شو زنده إسه، چوه وابسته إسا. اما اگم چوه شو یمره، آ زلیه شرعن اوک آزاد بییه. ۳ پس اگم آدمی که چوه شو زنده إسه، جدا مردکی نه بیبیه، زناکارا. اما اگم چوه شو یمره، إم شریعتک آزادا، و اگم جدا مردکینه ویوه بکریه، زناکار نیبیه.

۴ چمه واسنه، ای چمن براران، شاما نی مسیحه بدنه واسطه شریعتک مردران تا جدا نفر نه وصلت بگرا، یانی آونه که مردان دلک زنده ببه، تا خدا را ثمره بوغرام. ۵ چون آدمی که حلا آما جسمه دلک زندگی کرام، چاما هوا و هوس که گناه نه فت به، که شریعت واسطه دیار آبییه، چاما اعضا دلک کار کره تا مرگه را ثمر بوغرام. ۶ اما إسا آما شریعتک آزاد بییمان و آچی واسنه که چوه گرفتار بییمان پَردمان، تا روح القدوسنه ایگله تازه راه دلک خدمت بکرام نه کوینه راهنه، که فقط ایگله نیویشته ای إسه.

کسانی که جسمانیند، اِشتن فکره نَینده^۵ آ چپی را جسمکه، اما کسانی که خدا روحه دارنده، اِشتن فکره نَینده آ چپی را که روحک اِسه.^۶ چون آ آدمی عاقبت که اِشتن فکره آ چپانی را نیه که جسمانیند، مرگه، ولی آ فکری که خدا روحه پشه اِسه، زندگی و سلامتیه.^۷ چون آ آدمی که اِشتن فکره جسمه را بنیه خدا نه دشمنی کره، چون که خدا شریعتک اطاعت نکره و نیتانه نی بکره،^۸ کسانی که جسم چوان را حکم کره، نتاننده خدا راضی بکرنده.^۹ اما شاما را جسم حکم نکره، بلکم خدا روحه که حکم کره، البته اگم خدا روح شاما دلک بیبی. کسی که مسیحه روحه مَداره، آ مسیح کین نییه.^{۱۰} اما اگم مسیح شاما دلکه، هر چند شاما بدن گناه واسنه مَرده، اما چون صالح حساب بییران، خدا روح شاما را زندگی اِسه.^{۱۱} اگم روحی که عیسیش مَردان دلک زنده بکه، شاما دلک پندره، ا که مسیح عیسیش مردان دلک زنده بکه اِشتن روحه واسطنه که شاما دلک اِسه، شاما مَرده بدنان زندگی آدیه.^{۱۲} پس ای براران، آما مدیونمان، اما نه جسمه مدیون، تا مطابق جسم زندگی بکرام.^{۱۳} چون اگم مطابق جسم زندگی بگرا، مَرا؛ اما اگم خدا روحه واسطه نه، کارانی که بدن بکره بوکوشا، زندگی گرا.^{۱۴} چون کسانی که خدا روح چوان راهنما اِسه، خدا زاران اِسنده.^{۱۵} چون که شاما نوکری روچران به دس آورده نییه تا هنی بترسا، بلکم شاما زاران مقامک او یگه اوگه خورنده روحه به دس آورا، که چوه واسطنه داد زنام: «په، اقا جان.»^{۱۶} خدا روح اِشتن، چاما روحه را شهادت دَیه که آما خدا خورندان اِسمان.^{۱۷} اگم خدا خورندان اِسمان،

زانسرم که چمن دلک، یانی چمن جسمه دلک، هیچ چاکه چی ای نییه. چون گمه آ چی ای که درسته انجام بَدیم، اما نیتانم آوه انجام بَدیم.^{۱۹} چون آ چاکه کاری که گمه، نِکرم، بلکم آ بده کاری که نِگمه، هی انجام بَدیم.^{۲۰} اِسا اگم کاری بکرم که نِگمه انجام بَدیم، پس د از نییم که آ کاره گره، بلکم آ گناهی اِسه که چمن دلکه.^{۲۱} پس اِم قانونه زانم که وختی گمه چاکی بکرم، بدی چمن دَسه ورکه.^{۲۲} چون از چمن باطنه دلک خدا شریعتک کیف کرم،^{۲۳} اما علوده قانونی چمن اعضاک وینم که آ شریعتی نه که چمن عقل آوه قبول کره، دعوا داره و من گناه شریعته اسیر گره که چمن اعضاک اِسه.^{۲۴} آخ که چه قریخته آدمی اِسم! کیه که مَن اِم مَرده بدنک آزاد بکره؟^{۲۵} خدا را شکر - چاما خداوند عیسی مسیح واسطنه! پس از چمن عقلنه خدا شریعته نوکری گرم، اما چمن جسم نه گناه شریعته را نوکری گرم.

خدا روح نه زندگی کردن

پس اِسا کسانی را که مسیح عیسیک اِسنده، دَ هیچ محکومیتی نییه،^۲ چون شریعتی که روح زندگی اِسه، مسیح عیسیک، شاما، گناه شریعت و مرگ آزاد بکرده؛^۳ چون آ چی که شریعت، چمه واسنه که آدمه جسم ضعیفه، نتانسه آوه انجام بَدیه، خدا انجامش بَدا. آو، اِشتن زاش، ایگه گناهکاره جسمه شوار بَخِرسانس تا 'گناه قربانی' بیبی، و ایزه، جسمه دلک، گناهش محکوم بکه^۴ تا آ درسته چپانی که شریعت گشه، چاما دلک انجام بیبی، چاما دلک که مطابق خدا روح زندگی کرام نه مطابق جسم.

۲۸ زانام کسانی حَقک که خدانه خَسَنده و مطابق چوه گوسه دعوت ببینده، همه‌ی چیه هندیگرنه چوان خیریته را کار کرده. ۲۹ چون کسانی که خدا پُرانتر آزانسَشده، پُرانتر، آوانش معین بکردنده تا چوه زا شوار ببینده، تا ایزه مسیح پره براران دلک، آرشدِه خُردَن بیی. ۳۰ و کسانی که پُرانتر تعیینش بکه نی، دایش بکه؛ و کسانی که دادش بکردنده، صالح به حساب بوگردشده؛ و کسانی که صالح به حساب بوگردشده، جلالش بدا.

۳۱ پس اِم همه‌ی چیان دربارِه چه تانام واتن؟ اگم خدا آمانه اِسِه، کیه که بتانه چاما ضد بیی؟ ۳۲ که اِشتن زاش دریغ نِکه، بلکم آوش چاما همان راکش فدا بکه، چنجوره چه همراه همه چی دس و دل فراینده اما آدیِه؟ ۳۳ کیه که خدا انتخاب بییه هان بهتان بزنه؟ خدایِه که آوان صالح حساب گره! ۳۴ کیه که آوان محکوم بکرِه؟ مسیح عیسی که بمرده- آوک پرتَر، مردان دلک زنده آبه- و خدا راسه دس وَر بنشت، آوه که راس راسینه چاما را شفاعت کرِه! ۳۵ کیه که اما مسیح محبتک جدا بکرِه؟ مصیبت یا پریشانی، جفا، قَحطی، لختی، خطر یا قمه؟ ۳۶ آجوره که مزموره کتابک نویشته بییه:

«آما، تمام روج، اِشته واسنه شام مرگه را؛ و پَسانی آشام که سر آبرینه را حاضر بینده، حساب بام.»

۳۷ نه، همه‌ی اِم چپیانک اما کسانی که افجورنده نی سترمان، چه واسطنه که آماش محبت بکه. ۳۸ چون مطمینم که نه مرگ و نه

پس وارثان نی اِسَمان، یانی خدا وارثان و مسیح نه ارثک شریکمان. به شرطی که آما نی اوئه عذاب بکشام، تا آما نی اوئه جلال بیگیرام.

آینده جلال

۱۸ چمن نظر اِمه که، اِم دنیا عذابِه، آجلالی نه که چاما دلک دیار آبی، نیبی مقایسه کردن. ۱۹ چون که خلقت، تمام ذوقنه منتظر اسه که خدا زاران دیار آبینده. ۲۰ چون خلقت اِشتن باطل آکرده، نه اِشتن گوسنه، بلکم کسی گوسنه نه که آوش تسلیم بکه، اِم امید نه که ۲۱ خلقت اِشتن نی نوکری فسادک آزاد بی و خدا خُوردنان شکوه جلاله آزادیک سهم برنده.

۲۲ چون آما زانام که تمام خِلقت تا اِسا دَسَیک نالنده که زندنه دَسنه آشی. ۲۳ و نه فقط خلقت، بلکم آما اِشتن که خدا روحه نوبری دارام، چاما دلک ناله کرام، آجوره زه که ذوقنه زاران مقامک اُگخوردن بیینه منتظرمان، یانی چاما بدنان رهایی. ۲۴ چون اِم امید نه نجاتمان بیند. اِسا امیدی که وینده بی، د امید نییه. چونکه چُنجوره کسی تانه چیزی که وینه امید دونده؟ ۲۵ اما اگم چی ای که هلا ویندمان نییه امیدمان دوسته، صبرنه چه منتظر وندرام. ۲۶ ایزه د خدا روح چاما ضعفک چاما کمکه را آیه، چون نِزانام چُنجوره گه دعا بکرام. اما خدا روح، آ ناله هانی که عمیق و نیبی واتن، چاما را شفاعت کرِه. ۲۷ و آ که دِلان دله گرده، روحه فکره زانه، چون روح، مطابق خدا گوسه، مقدسان را شفاعت کرِه.

زندگی، نه فرشته هان و نه پيله تران، نه إساين چييه و نه آينده چييه، نه هيچ قدرتی، ^{۳۹} و نه پستی بلندی، و دَ نه غلوده هيچ چی ای تمام خلقتک، نتانه آما خدا محبتک که چاما خداوند مسيح عيسیك إسته، أُجینه.

خدا انتخاب بيه قوم

۹ از مسیحک راست واچم، دوری نواجم، و چمن وجدان روح القدسه واسطنه چمن شاهده ^۲ که چمن دِلک ایگله پيله دردی دارم و همش غورصه دارم. ^۳ چون که کاشکی از چمن براران راهک، کسانی که منه هم نژادنده، لعنت بیبیم و مسیحک جدا بیبیم. ^۴ آوه اسرائیلینده و آوگه خوردن بیبن، شکوه و جلال، عهدان، شریعت آوان آدییه بییه، پرستش و وعده هان، إمه همه چوان کیننده؛ ^۵ و اجداده نی چوان کیننده، و مسیح نی از لحاظ جسم چوان نسلکه، خدای که همانک کفاتره، آوه تا ابد شکر بیبی. آمین.

^۶ ولی منظور إم نییه که خدا کلام انجام نیبیه، چون همهی کسانی که خدا قوم کیننده، راس راسینه اسرائیلی نینده؛ ^۷ و همهی کسانی که ابراهیم پیغمبره نسلک إسند، چوه خوردن حساب نیبینه. بلکم توراتک نیویشته بییه که: «إشته نسل اسحاقک به حساب آیه.» ^۸ یعنی، خُوردنه ای که طبق جسم دنیا آمینده خدا خُوردن نینده، بلکم ابراهیمه نسله وعده خُوردنه حساب بینده. ^۹ چون آچی که آ وعده واتشه إم به که «آینده ساله را هِم وقتک آیم و سارا ایگله زایي صاحب بیه.»

^{۱۰} نه فقط إم، بلکم ریکا خُوردنه نی ایی نفرک، یانی چاما جدک اسحاقک پنده. ^{۱۱} هر چند پیش از إم که آوه دنیا بایند، و یا چاگه کار یا بد کاری انجام پدینده - چمه واسنه

که خدا هدف إشتن انتخابک پابرجا بمانه، نه کاران واسنه، بلکم چوه واسطنه که دعوت کره ^{۱۲} ریکا نه واته ببه که «پيله تر، ویلی تره خدمت کره.» ^{۱۳} آجوره زه که ملاکی پیغمبره کتابک نویشته بییه: «یعیقوب نه خَش بِم، اَمّا عیسوک یِزار بِم.»

^{۱۴} پس آما چه باجام؟ باجام خدا بی انصافه؟ هرگز! ^{۱۵} چون که موسی پیغمبرنه واجه: «رحم گِرم بر هر کسی که آونه رحیم إسم؛

و دله سوچی گِرم هر کسی را که چمن دل چوه را سوچه.»

^{۱۶} پس، ربطی به آدمه گوسه یا چوه تقلا کردن نداره، بلکم خدای ربط داره که رحم کره. ^{۱۷} چون توراته کتابک، خدا فرعوننه واجه: «از إم هدفه واسنه ته قدرت آراسانم تا چمن قدرته تک دیار آکرم، تا چمن نام تمام دنیاک اعلام بیی.» ^{۱۸} پس خدا هر کسی بگشه رحم کره و هر کسی بگشه سنگ دل کره.

^{۱۹} چاوش منه واجی: «پس دَ چیه را آما سرزان کره؟ چون کیه که بتانه خدا اراده پُرانک پندره؟» ^{۲۰} اَمّا ای آدم، ته کییش که خدا نه دهن به دهن بندری؟ «مگم مخلوق تانه إشتن خالقنه باچه چييه را مَیر إنجوره رَچ آکردم؟» ^{۲۱} مگم کوزه گر اختیار نداره که ای گوله زقه نه، ایگله قابی رَچ آکره مهمه کاران را و غلوده قابی نی رَچ آکره کارانی را که مهم نینده؟ ^{۲۲} چه بی واتن با إم که خدا گشه إشتن غضبه آمانه و إشتن قدرته دیار بکره، قابانی که چوان را غضب کردشه و هلاکته را آماده آیینده پر صبرنه تحمل کره، ^{۲۳} تا إشتن پيله شکوه و جلاله، قابانی که رحم کردشه، دیار بکره، قابانی که آوان پُرانتر، جلاله را حاضرش کرده- ^{۲۴} حتی آما نی که چوه طرفنه دعوت

و صخره‌ای که جیگیسنه باعث بیبی؛
و هر کسی که آوه ایمان بوعره،
تور آنگنه.»

۱. ای براران، چمن دله آرزو و چمن
دعا، خدا درگاه، خدا قومه را اِمه که
نجات بینده. ۲ چون که از چوان دربارہ تانم
شهادت بَدیم که خدا را غیرت دارنده، اِما نه
دانایی نه. ۳ چون آ صالح بیبئی که خداک اِسه
نفهمسشانه و چمه واسنه که رایشان به اِشتن
صالح بیبینه ثابت پِکرند، آ صالح بینه پرانک
که خداک اِسه، سرشان جیر ناورد. ۴ چون
مسیح، شریعتہ آخر اِسه، تا هر کسی ایمان
بوعره، صالح حساب بیبی.

۵ چون موسی آ صالح بینیی دربارہ که شریعتہ
سر پابرجا اِسه ایزه بینویشتشه که: «آ کسی
که اِم حکمان انجام بَدیه، چوان واسطنه
زندگی داره.» ۶ اِما صالح بینیی که ایمانه سر
پابرجایه واجه: «اِشته دلک مواج "کیه که
بیشی آسمانه کفا را؟"»- تا مسیحہ جیر بوعره
- ۷ یا «"کیه که بیشی مردهان دنیا؟"»- تا
مسیحہ مردان دلک زنده بکره. ۸ ولی آ چه
واجه؟ اِم که «اِم کلام اِشته نزدیکیک، اِشته
گرک، اِشته دلکه.» اِم ه ایمانه کلام اِسه که
آما اعلام گرام، ۹ که اِگم اِشته زوانته اقرار
پِکری «عیسی خداوند اِسه» و اِشته دلک
ایمان بداري که خدا آوش مردهان دلک زنده
آکرده، نجات پیدا کری. ۱۰ چون دله دلکه که
آدم ایمان آورہ و صالح حساب بی، و زوان نه
اِسه که اقرار کره و نجات پیدا کره. ۱۱ آجوره
که اشعیای پیغمبر کتابک واجه: «هر کسی
آوه توکل بکره، تور آنگنه.» ۱۲ چون یهود و
یونانی میانه فرقی نکره، چون که ه خداوند،
همان خداوند اِسه و همه‌ی کسانی که آوه
داد کردند، فِت و فراوان برکت دَیه. ۱۳ چون

بیمان، دربر گیره نه فقط یهودیانک، بلکه غیر
یهودیانک نی ایزه. ۲۵ آجوره که هوشع پیغمبر
واجه:

«آوانی که چمن قوم نینده، "چمن قوم"
داد گرم،
و آ کسی که چمن عزیز نیه، "چمن
عزیز" داد گرم.»

۲۶

«و آ یاگایی که آواننه واته بیه:
"شاما چمن قوم نییران"،
ه یاگاک 'زنده خدا زاران' واته بینده.»
۲۷ و اِشعیای پیغمبر خدا قومه دربارہ واجه
که: «حتی اِگم خدا قومه تعداد، دریا فیشان
قَدَر بیبی، فقط کمه تعدادی آوانک نجات
وینده. ۲۸ چون خداوند اِشتن کلامش تمام و
کمال و بدون معطلی زمینک انجام دیه.» ۲۹ و
آجوره که اِشعیای پیغمبره پیشگوئی کرده:
«اِگم قشونان خداوند، چاما را نسلی باقی
نیش نیه،
آما نی سُدوم و عَموره شهران
شوار بَسمان.»

خدا قومه بی ایمانی

۳۰ پس چه باجام؟ غیریهودیانی که صالحی
پَشه نینده، آوشان به دس بوعرده، یانی آ صالح
بیبئی که ایمان نه به دس آیه؛ ۳۱ اِما خدا قوم
که آ شریعتہ پَشه بنده که آوان صالحی آرسانه،
آوشان به دس ناوردند. ۳۲ چیه را؟ چون که
نه ایماننه، بلکه اعمال نه چوه پَشه بنده. آ
'سِگی که لغزش دیه' باعث بیه آوه جیگیننده.
۳۳ آجوره که اشعیای پیغمبره کتابک نیویشته
بیته:

«دییس، صَهیونک ایگله سِگی نِیم که
لغزشه باعث بیبی،

خدا قومه باقیماند هان

۱ پس آپرسم: مگم خدا اِشتن قومش رد آکرده؟ هرگز؛ چون از اِشتن خدا قومه کینم، ابراهیمه پیغمبره نسلک و بنیامین طایفه. ۲ خدا اِشتن قومش که پرانتر جداس آکرده به، ردش آنکرده. مگم نِزانا که مقدسه نیویشته ایلیا درباره چه واجه؟ اِم که آچُنجوره، خدا قومه ضد خدا وِرک گلایش بکه و باتشه: ۳ «خداوند، آوه اِشته پیغمبرانسان کوشنده و اِشته قربانه یاگاشان ویرانه کرده. تینا از مانیم و اِسا رایشانه من نی بوکوشنده.» ۴ اما خدا چه جوابی آوش بدا؟ اِم که «از چمن را هفت هزار نفر کنار نییمه که بَعْلَه بُته پَرانکشان زانو نِزِیه.» ۵ ایزه نی، هم اِسا نی الباقی اِسنده که خدا فیضه راه نه انتخاب ببینده. ۶ اما اگم فیض راه نه بیی، د اِعماله واسنه نییه؛ وگرنه فیض د فیض نی. [اما اگم اِعماله واسنه بیی، د فیض واسنه نییه؛ وگرنه عمل د عمل نییه.] ۷ چاوش چه؟ اِم که خدا قوم آ چپانی که ذوق و شوقنه چوان آرکتنه پشه به، به دسش ناورده. انتخاب بییه هان به دس بوگردشانه، ولی الباقی سختدلی گریفتار بینده، ۸ آجوره که مقدسه نیویشته هانک نیویشته بییه:

«تا اوری خدا آوانش لسه روح آداهش و چشمانی که متاننده بینده و گوشانی که متاننده بَشَنونده.» ۹ و داوود پادشاه واجه:

«چوان سیفره چوان را دام و تله بیی سیگی که آوان گل ارکوعه چوان را مکافات بیی.

۱۰ چوان چَشمه تار بیبینده تا متاننده بینده

«هر کسی خداونده نامه داد بکره، نجات پیدا کره.»

۱۴ پس چُنجوره ای نفره داد بکرده که آوه ایمان نِدارنده؟ و چُنجوره ای نفره ایمان بوغرنده که چوه درباره هرگز چی اِشنوسشان نییه؟ و چُنجوره بَشَنونده، اگم ای نفر چوان را موعظه مکره؟ ۱۵ و چُنجوره موعظه بکرده، اگم خرسانسه مَبینده؟ آجوره که اِشعیا پیغمبره کتابک نویشته بییه: «کسانی پاچه که انجیله خوش خبری موعظه کرده، چه خوشگنده.» ۱۶ اما آوان همه ی انجیله شان قبول نکه، چون اِشعیا پیغمبر کتابک واجه که: «ای خداوند، کیه که چاما پیغامش باور کرده؟» ۱۷ پس ایمان، پیغامه اِشنوسنه آیه و پیغامه اِشنوسن، مسیح کلامه واسطنه آیه. ۱۸ اما آپرسم: مگم اِشنوسشانه؟ البته که بَشَنوسشانه:

«چوان صَص زمینه سرتاسرک آپچس، و چوان کلام دنیا اِم سرنه تا آ سر آرسه.» ۱۹ ولی آپرسم: مگم خدا قوم آ چپانی که بَشَنوسشه، نفهمششانه؟ اول، موسی واجه: «کسانی واسطنه که قوم حساب نیبینده، شاما غیرتی کرم؛ و نادانه قومه واسطنه، شاما خشمگین کرم.» ۲۰ چاوش، اِشعیا پیغمبر جراتنه واجه: «کسانی که چمن پشه گرسه نبنده، نشان بیندم و اِشتنم کسانی را که نشان داد کرده نبه، آمانسمه.» ۲۱ اما خدا قومه درباره واجه:

«تمام روج چمن دسانم دراز بکردنده آ قومی طرفه را که نافرمان و سرکشنده.»

مهربانیک ثابت بندری؛ وگرنه ته نی بریئه بی.
 ۲۳ و اگم آوه نی بی ایمانی ادامه مَدینده، هنی
 پیوند بینده، چون خدا تانه آوان هنی پیوند
 بزنه. ۲۴ چون اگم ته وحشیه زیتونه دارک بریئه
 بیش و برخلاف اشته طبیعت، زیتونه دارنه که
 آزاده پیوند بیش، پس چنده پرتی اصلیه لایه
 تاننده آزیتونه داری که آوک بریئه بیینده، پیوند
 بخرنده.

خدا قومه نجاته سیر

۲۵ ای براران، نِگمه اِم سِرک غافل ببا - مبدا
 اِشتن دانا یزانا - که سختدلی بعضی از خدا
 قومان سر حکمفرما بیته، تا کسانِ تعداد که
 قراره غیریهودیان دلک به مسیح ایمان بوغرنده
 کامل بیی. ۲۶ و ایزه تمان خدا قوم نجات پیدا
 کره. آجوره که مقدسه نیویشته هانک نویشته
 بییه:

«صهیون نه ای نفر آیه که نجات دیه

و بی دینی یعقوبه جدک آگیره.

۲۷ و اَم چمن عهد آواننه بی

آدمی که چوان گناهان آگیرم.»

۲۸ از لحاظ انجیل یهودیان شاما واسنه،
 دشمن اسنده؛ اما از لحاظ خدا انتخاب،
 اجداده واسنه، خدا عزیز گرامینده. ۲۹ چون
 خدا هرگز اِشتن هدیه هان و اِشتن دعوته
 پس آیرگیره. ۳۰ درست آجوره زه که شاما ای
 موقعی نسبت به خدا نافرمانیران کردران، اما
 اِسا یهودیان نافرمانی واسنه، شاما خدا مورد
 رحمت اِسران، ۳۱ پس اِسا آوان نی نافرمان
 بیینده تا ه خدا رحمته واسنه شاما، اِسا چوان
 را نی رَحَم بیی. ۳۲ چون که خدا همش نافرمانی
 اسیر کردنده، تا همان را رَحَم بگره.

۳۳ آه که خدا دولتمندی، حکمت و

دانایی چنده دَرینه؛

و چوان کمره همیشه دوقات بیبینده.»
 ۱۱ پس آپرسم: یعنی اوه بلغزینده تا همیشه
 را جیگیننده؟ هرگز! بلکم چوان نافرمانی نه،
 غیریهودییه نی نجاتشان بینده، تا خدا قومه
 غیرتی بیبینده. ۱۲ اما اگم چوان تقصیره دنیاش
 ثروتمند بکرده و چوان دِباختن غیریهودیانش
 ثروتمند بکرده، پس وقتی قوم یهود کاملاً
 نجات پیدا بکرده چنده پرتی فراوانی باعث بی؟
 ۱۳ اِسا شاما غیریهودیان نه لاوه کردم.
 آگاردنه که از غیریهودیان رسولم، چمن خدَمته
 پر افتخار گرم، ۱۴ اِم امید نه که چمن
 همنژادان غیرتی بکرم و بعضی از آوان نجات
 بدیم. ۱۵ چون اگم چوان رد آبیننه معنی، خدا
 آشتی دنیا نه اِسه، چوان قبول بیین معنی چه
 بی، مَرَدنه پَشه زنده آبیننه غیراز؟ ۱۶ اگم ای
 تیکه آ خمیرک که نوبری را خدا تقدیم بی،
 مقدس بیی، ایزه، همه ی آ خمیر مقدسه؛
 و اگم پنه مقدس بیی، پس لاخان نی مقدس
 اِسِنده.

۱۷ و اگم بعضی از لایه هان بریئه بینده و ته
 که وحشیه زیتون داره لایه بیش، غلوده لایه
 هاننه زیتونه دارنه پیوند بیش و اِسا زیتونه داره
 پنه مُقویه شیرَهک بخردره، ۱۸ آ لایه هان را
 پوز مده. اگم ایزه گری، ویر بدار که ته نییش
 که پنه داری، بلکم پنه ته داره. ۱۹ شاید باجی:
 «لایه هان بریئه بینده تا از پیوند بیبیم.»
 ۲۰ راس واجی. اما آوه بی ایمانی واسنه بریئه
 بینده و ته فقط ایمان نه پابرجایش. پس
 مغرور مَبیش بلکم پَتَرس. ۲۱ چون اگم خدا، داره
 طبیعیه لایه هان را رَحَمش نکرده، اِشته را نی
 رَحَم نکره.

۲۲ پس خدا مهربانی و سختگیری ویر بمرکه؛
 سختگیری کسانِ را که ایمانک جیگیننده،
 اما تنه مهرباننده، البته اِم شرط نه که چوه

دیه، تعلیم بدیه. ^۸ آ کسی که تشویق کره، تشویق بکره. آ کسی که کمک کره، دس و دل فرایی نه کمک بکره. آ کسی که رهبری کره، ام کاره غیرتنه بکره. و کسی به خلک رحم کره و مهربانی کره، شادینه ام کاره بکره.

واقعیه مسحیان نشانه

^۹ محبت گه خالص بیبی. بدی دوری بکرا و آ چه که چاکه محکم آچکا. ^{۱۰} پرا شوار هندیکرنه خش ببا. هندیکرنه احترام نینک، پَران دگنا. ^{۱۱} هرگز شاما غیرت خدا را سست مَبی؛ روک پر حرارت ببا و خداونده خِدَمَت بگره. ^{۱۲} امیدنه شاد ببا، مصیبتانک صبور ببا و همیشه دعا بکرا. ^{۱۳} مقدسان نیازان برطرف کردنک شریک ببا و میهمان نواز ببا. ^{۱۴} کسانی را که شاما اذیت کرند، برکت آخازا؛ برکت آخازا و لعنت مَکرا! ^{۱۵} کسانی نه که شاد اسنده، شادی بکرا و کسانی نه که برمنده، بیرما. ^{۱۶} هندیکرنه مدارا بکرا! مغرور مَبَا، بلکم کسانی نه که ساده و ضعیفندنه شین آمین بکرا. هرگز شاما دانا مَزانَا. ^{۱۷} هیچکس نه بدی عوض، بدی مَکرا. بلکم کاری بکرا که همه دیدک محترمه. ^{۱۸} اگم بی، تا آگا که شاما مربوط بی، همان نه صلح و صفاک زندگی بگره. ^{۱۹} ای عزیزان، شاما اِشتن انتقام امرگیرا، بلکم آوه خدا غضبه واگزار بکرا. چون توراتک نویشته بییه که «خداوند واجه: "تقاص چمن کینه؛ اِزِم که سِزا دیم."» ^{۲۰} برعکس، «اگم اِشته دشمن و شیر بیبی، آوه غذا بده، و اگم تشر بیبی، آوه او آده آخره. اگم

چوه داوریان نیبی گردسن و چوه راه هان نیبی فهمسن. ^{۲۴} «چون کیه که خداونده فکره بزانه یا کیه که اونه مشورت کرده بیبی؟» ^{۳۵} کیه که ای چی ای آدیشه خدا تا اوه پس آدیه بیبی؟ ^{۳۶} چون که همه چی اوک اسنده، و چوه واسطه نه، و چوه کین اسه. تا آبد آوه جلال بیبی. آمین.

زنده قربانی یان

۱۲ پس ای براران، خدا رحمتان واسنه، شاماک خواهش گرم که شاما بدانان زنده قربانی شوار، مقدس و خدا باب دل، تقدیم بگره که ام شاما روحانیه عبادته. ^۲ و د ام دنیا شوار مَبَا، بلکم شاما فکره تازه آبیینه عوض آبا. آدی تانا خدا اراده بفهما؛ خدا باب دل و کامله اراده. ^۳ چون فیضه واسطه نه که من آدیه بییه، شاما هر کامینه واجم که اِشتن آ چپانی که گه ببا، پرتر مَزانَا، بلکم هر کامین آ ایمانی اندازه که خدا، شاما بَخِشِشِشه، درست قضاوت بگره. ^۴ چون آجوره زه که آما همه ایگله بدن دارام که پر اعضا نه رچ آبییه و ام اعضاهان کار ای جور نییه، ^۵ پس آما نی که پرمات، مسیحک ایگله بدنمان و گله به گله، هندیکرنه اعضا اسمان. ^۶ طبق آ فیضی که آما را بییه، جور و آجوره عطایا دارام. بایا آوان به کار بیگیرام: اگم نبوت کردند، آوه اِشتن ایمانه قدر به کار بیره. ^۷ اگم خِدَمَت کردند، خِدَمَت بگره. آ کسی که تعلیم

شریعتہ انجام دین، محبتہ واسطنہ

^۸ هیچ دینی هیچ کسی گردن مدارا چمه غیراز که دائما هندیگره محبت بگرا. چون هر کسی ای نفره محبت بکره، شریعتش بجا آورده. ^۹ چون که ام حکمه «زنا مکّه»، «قتل مکّه»، «دزی مکّه»، «طمع مکّه»، و هر جدا حکمی که بیبی، همه ام حکمک خلاصه بی که «اشته قونشو نه اشته جانہ شوار خَش ببش.» ^{۱۰} محبت، اِشتن قونشو نه بدی نکره؛ پس محبتہ، شریعتہ تمام و کمال انجام دیه.

^{۱۱} چمان غیراز شاما زانا که چه زمانی کی اِسران. اِسا آ وقتی آرسه که خُنیک ییزا. چون که اِسا آزمانی مقایسه نه که ایمانمان بوعرده، چاما نجات نزدیکتر بیته. ^{۱۲} شو اُجردر و روج نزدیکه. پس بایا تاریکی بده کاران بنیام کنار و نوره زره دیکرام. ^{۱۳} بایا ایزه درست رفتار بکرام که کسانی شعنکه که روجه روشونایک زندگی کرده. نه عیاشی و عرق آخریانک، نه زناک و هرزگیک، نه جنگ و دعوا و پخیلتیک. ^{۱۴} بلکم عیسی مسیح خداونده شخصیتہ ایگله خلوعی شوار دکرا و جسم و هوا و هوسه را تدارک موینا تا چوه گوس هان به جا بوعرا.

هندیگره قضاوت مکر

^{۱۴} کسی که چوه ایمان ضعیفه، شاما دلک راه بدیا، ولی نه چوه واسنه که چوه عقیدهان دربارہ آونه جروبخت بکرا. ^۲ ای نفره ایمان آوه اجازه دیه که هر غذایی بخره،

انجوره بکری، آوه شرمنده آکری که چشی چوه سرک داغه ذغالان نیعرانه. ^{۲۱} بدی ته حریف مبی، بلکم چاکي کردننه، بدی ته حریف ببش.

اطاعت کردن صاحب منصبانک

^{۱۳} هر کسی گه صاحب منصبانک فرمان بیره. چون هیچ صاحب منصبی نیپه که خدا طرف نه مبی. صاحب منصبانی که اِسنده، خدا طرف نه معین بیینده. ^۲ پس آ کسی که صاحب منصبین ضد بیزه، آ چپانی ضد هیزه که خدا معین کردشه، و کسانی که ایزه گرینده، داوری بیینده. ^۳ چون کسانی که درست رفتار کرده حاکمانک ترسی ندارنده، اما خلافکاره آوانک ترسند. گره صاحب منصبانک مترسی؟ پس، آ چی ای که درست اِسته، انجام بده که ته تحصین گره. ^۴ چون که اِشته خیره را خدا خدمتکار اِسه. اما اگم خلافت کار انجام بَدی، بترس، چون شمشیره اِشتن کمرک الکی دوشش نیه. آو خدا خدمتکاره و کسی اِسه که خدا واسنه انتقام ارگیره و خدا غضبه، خلافکاره سر آوره. ^۵ پس آدم گه نه فقط خدا غضبه واسنه، بلکم وجدانه واسنه نی فرمانبردار بیبی.

^۶ چمه واسنه نی شاما مالیات آدیا، چون صاحب منصبان خدا خدمتکارنده و ام چپیانک مواظبت کردند. ^۷ هر کسی حقه آدیا آوه: اگم خراج اِسه، خراج آدیا؛ اگم مالیات اِسه، مالیات آدیا؛ اگم احترام اِسه، احترام بنیا؛ و اگم حرمت اِسه، حرمت بنیا.

اما آدرین که ضعیفه، فقط سبزیجات خَره. ^۳ آ کسی که همه چی خَره، گه آ کسی که نخره و بلی مکره؛ و آ کسی که همه چی نخَره، گه آ کسی که همه چی خَره، قضاوت مکره. چون خدا آوش قبول کرده. ^۴ ته کییش که کسی دیگری نوکری قضاوت بکری؟ آ اِشتن ایمانه سر بمانه یا ممانه چوه اربابه مربوط بی. و آ نی اِشتن پا سرک مانه چون خداوند تانه آوه سرپا نیا بداره.

^۵ ای نفر ای روجه، آدرین روجانک چاکتر زانه؛ ولی چدا نفری، همه‌ی روجان ای جور زانه. هر کسی اِشتن فکرک اِشتن عقیده‌ان درباره خاطرجمع بیی. ^۶ آ کسی که ایگله مخصوصه روجه احترامه نیا داره، خداونده احترامه را آ کاره کره. آ کسی که خَره، خداونده احترامه را خَره، چون خدا شکر کره. و آ کسی نی که نخره، او نی خداونده احترامه را ام کاره کره و خدا شکر کره. ^۷ چون آما هیچ کامین چاما را زندگی نکرام و آما هیچ کامین اِشتن را نِمَرام. ^۸ چون که اگم زندگی گرام، خداونده را زندگی کرام، و اگم مَرَدِرام، خداونده را مَرام. پس چه زندگی بگرام، چه بمرام، خداوند کینمان. ^۹ چون که مسیح نی چمه واسنه بمرد و زنده آبه تا هم زندان و هم مَردهان خداوند بیی.

^{۱۰} پس ته چیه را اِشته پرا داوری کری؟ یا ته چیه را اِشته پرا پست زانی؟ چون آما همه خدا داوریه تخته پَرانک حاضر بام. ^{۱۱} چیه را که اشعیای پیغمبره کتابک نویشته بییه که: «خداوند واجه: چمن زندگی سر قسم که هر زانوی چمن پَرانک قات بی و هر زوانی خدا اقرار کره.»

^{۱۲} پس آما هر کامین اِشتن حسابه پس آدیه خدا.

^{۱۳} پس، بایا چمه آور هندیکره قضاوت مَکرام. بلکم، تصمیم بیگیرا که شاما برا راه سرک هیچ سیگی لغزش خردنه را یا مانعی مَنیا. ^{۱۴} از عیسی خداوندک زانم و قانع اِسم که هیچ چی اِشتن را نجس نییه، اما اگم ای نفر چیزی نجس زانه، چوه را نجس بی. ^{۱۵} اگم اِشته غذا خردننه اِشته برا اذیت بکری، دَ محبت نه رفتار نگری. اِشته غذا نه، اِشته برا که مسیح چوه واسنه بمرده، هلاک مَکه. ^{۱۶} پس مرزا آ چی ای که شاما چاک زانا، بد واته بیی. ^{۱۷} چون خدا پادشاهی خَرَدن و آخردن نییه، بلکم صالح بین، صلح و سلامتی و شادی روح القدسک اِسه. ^{۱۸} هر کسی ایزه مسیحه خدَمَت بکره، خدا آوه قبول داره و مردم نی آوه تایید کرنده.

^{۱۹} پس بایا آ چپانی پَشه بیام که صلح و سلامتی باعث بینده و هندیکره ایمانه تقویته باعث بی. ^{۲۰} غذا خردنه واسنه خدا کاره خراب مَکه! راس راسینه همه‌ی غذاها پاک اِسنده، اما هر غذایی که باعث بی ای نفر جیگینه، کار درستی نیه. ^{۲۱} چاکتره که گوشته مخری یا شرابه آمَخردی یا کاری مکری که اِشته برا لغزشه باعث بیی.

^{۲۲} اِشته ایمان ام چپان درباره، اِشته و خدا میانک نیا بدا. خَسه ببا آ کسی که آ چپانی واسنه که اِشتن درباره تایید کره، اِشتن داوری نِگره. ^{۲۳} اما کسی که ایگله غذا خَرَدنه را شک داره، اگم آ غذا بَخَره محکوم بی، چون ایمان نه خَرَدش نییه و آ چی که ایمان نه مَبی، گناهه.

۱۵ آما که قوییمان، گه کسانی که ضعیفنده تحمل بگرام و چاما خوشحال بیینه پَشه مَمام. ^۲ هر کامین آماک گه هر چاک چپی که اِشتن قونشوک وینه،

«یسا بن و پنجق آیه،

کسی که هیشتۀ تا غیر یهودیان حکمرانی
بکره؛

غیر یهودیان آوه امید دارنده.»

۱۳ بیی، خدایی که امید دیه، شاما شادی و
صلح و سلامتی کاملی نه که ایمانک إسه، فت
بکره، جوری که روح القدسه قدرتنه، امیدک
کوکولی فت ببا.

پولسه خدمت غیریهودیان را

۱۴ ای براران، از اِشتن شاماک خاطر جمعم
که شاما اِشتن چاکیک کوکولی فتران، و
داناییک کامل فتران و تانا هندیگره تعلیم بدیا.
۱۵ ولی چند گله جریانه دربارۀ پر جسارتم
بکه، شاما را بینویشتمه، تا آوان شاما ویر
بوعرم، چون خدا اِم فیضش من آدیه، ۱۶ که
غیر یهودیان را مسیح عیسی نوکر بییم و
خدا انجیلۀ خدمت کردنه را کاهنتی بکرم، تا
غیریهودیان خدا پرانک قابل هدیه بیبینه که
روح القدسه واسطه نه تقدیس بییه.

۱۷ پس از مسیح عیسیک، اِم خِدْمَتَه را
که خدا را کرم دلیلی دارم که افتخار بکرم.
۱۸ چون جُرْث نکرَم که چی ای کی لاوَه بکرم، آ
چیایی غیراز که مسیح چمن واسطنه انجامش
دیه، تا غیریهودیان ایمانه مطیع بکرم، چمن
لاوانه و چمن کاران واسطنه. ۱۹ اِمش علامت
و معجزاته قدرتنه، یانی خدا روحه قدرتنه
انجامش دییه، آجوره که اورشلیم نه بیشم تا
ایلیریکوم، مسیح انجیلۀ خدمتم کامل، انجام
دیه. ۲۰ چمن آرزو همیشه اِم به که یاگایی کی
انجیلۀ موعظه بکرم که مسیح نامشان آنوسه
مبی، تا مبادا از جدا نفره پاکار سرک بنا رچ
آکرم، ۲۱ آجورکه اِشعیا پیغمبره کتابک نویشته
بییه که:

چوه دربارۀ آوه خوشحال بکره، تا چوه ایمانه
تقویت بکره. ۲ چون که مسیح نی اِشتن
خوشحال آکردنه پَشه نبه، بلکم آجورکه
داووده مزموِرک نویشته بیه: «کسانی سرزان
که ته سرزان کردنه، چمن سر گنه.» ۴ چون آ
چی ای که گذشتک نویشته بییه، چاما تعلیمه
را بییه تا مقاومتنه و آ دلگرمی نه که مقدس
نیویشته آدیه، امید بدارام.

۵ بیی خدایی که مقاومت و دلگرمی دیه،
شاما عطا بکره آجوره که مسیح عیسی
گوسه نه جور اِسه هندیگره مدارا بکرا، ۶ تا
هندیگره ای دل و ای زوان، چاما خداوند
عیسی مسیح پیتر، یانی خدا پرستش بکره.
۷ پس آجوره زه که مسیح شاماش گرمینه
قبول بکه، شاما نی هندیگره گرمینه قبول بکرا
تا خدا شکوه و جلال بیگیره. ۸ چون شاما نه
واجم که مسیح، ختنه بییه هان خدمتکار ببه،
تا خدا راستی آمانه، تا آ وعده‌هانی که چاما
اجدادۀ آدیشه، تایید بکره، ۹ و تا غیریهودیه،
خدا چوه رحمته واسنه شکوه و جلال بدنده.
آجوره که مقدسه نویشته هانک نیویشته بییه
که:

«پس از، ته غیر یهودیان دلک

ستایش کرم،

و اِشته نامه آوازه خوانم.»

۱۰ هنی واجه:

«ای غیر یهودیه، چمن قوم نه

شادی بکرا.»

۱۱ و هنی مزموِرۀ کتابک واجه:

«ای همه‌ی غیر یهودیه، خداونده

ستایش بکرا!

بیی که همه ملتۀ، آوه شکوه و

جلال بدینده.»

۱۲ و هنی اِشعیا پیغمبر نی واجه:

سلام و درود

۱۶ چاما خوعه، فیبی سفارشه شاما را کرم. آوه کینخریه شهره کلیسا خادمانک اسا. ۲ آوه خداوندک، آجوره که مقدسان لایق استه، قبول بکرا و هر کمکی که شاماک آخازیه، آوه دریغ مکرا، چون آوه پر کسان، حتی منش، پر کمک کرده. ۳ چمن همکاره مسیح عیسک، پریسکیلا و آکیلا را سلام آرسانا. ۴ آوان اِشتن جانِشان چمن واسنه خطرک دِرنده، و نه فقط آز، بلکه همه ی غیریهودیان کلیساهان، آوانک تشکر کرده. ۵ ایزه نی به کلیسایی که چوان کییک هندبگرنه پیدا آیینده، سلام آرسانا. چمن عزیز گرامیه رفقه، اپایتوسه سلام آرسانا. آ اولین کسانیک به که آسیاک مسیحش ایمان بوغرده. ۶ مریم را نی که شاما راش پر زحمت یکشس، سلام آرسانا. ۷ چمن خویشان، آندرونیکوس و یونیاَس که مَنه زندانک بِنده، سلام آرسانا. آوان رسولان دلک، معروفنده که چمن پرائتر مسیحه ایمان داشتشانه. ۸ چمن عزیز گرامیه رفق خداوندک آمپلیاتوسه را سلام آرسانا. ۹ چمن همکاران مسیحک، اوربانوس، و چمن عزیزه رفق، استاخیسه، سلام آرسانا. ۱۰ آپلیسه را که اِشتن امتحانش مسیحک پس آدیتَه، سلام آرسانا. آریستوبوئُسه خانواده سلام آرسانا. ۱۱ چمن قوم و خویش هیرودیون و نارکیسوس خانواده که خداوندک اِسنده، سلام آرسانا. ۱۲ تُریفینا و تُریفوسا را، آ خادمانی که خداونده خدمتک زحمت کشنده سلام آرسانا، و پرسیس که چمن آ ایله عزیز گرامیه رفق اِسّه که خداونده

«کسانی که آوک بی خبر بِنده، ویننده و کسانی که آشنوسشان نیه، فهمنده.» ۲۲ چمه واسنه، چند را رایم به باییم شاما وُر ولی نیه. ۲۳ اما اِسا چون که اِم منطقه هانک، د کاری مانده نیه که از انجام بدیم، و چون که پره سال اِسّه که پر گمه بایم شاما وُر، ۲۴ امید دارم چمن را سرک اسپانیا را، بایم شاما ویندنه را تا کملی ای بعد که شامام بیندران، من کمک بکرا بیشیم آگا سفره را. ۲۵ ولی اِسا رایمه بیشیم اورشلیم تا اگرک مقدسان کمک مالی بکرم. ۲۶ چون مقدونیه و آخائیه کلیساهان رایشان به که اورشلیمه فقیره مقدسان را کمک مالی پیدا آکرند. ۲۷ آوان اِشتن رایشان به اِم کاره بکرند؛ و راس راسی آوان اورشلیمه ایمان داران مدیون بِنده، چون اِگم غیریهودیان، یهودیان روحانیه برکاتک یهودیاننه شریک ببنده، یهودیه نی که مالیه برکتاتک آوان خدمت بکرند. ۲۸ پس، وقتی اِم کارم اُوجرده و آچی که پیدا آبیّه آرسانم چوان دس شاما راهنه شیم اسپانیا. ۲۹ از زانم که وختی بایم شاما وُر، مسیح برکت نه که پره آیییم. ۳۰ ای براران، چاما خداوند عیسی مسیح واسنه و محبتی که روح القدسک اِسّه، شاماک خواهش کرم که اُوزون چمن را خدا درگاه دعا بکرا، و اِم کارنه چمن خدمتک شریک ببا. ۳۱ تا یهودیه بی ایمانان دِسک، جان سالم به در ببرم و چمن خدمت اورشلیمه واسنه، مقدسان را قبول ببیی. ۳۲ چاوش، اِگم خدا بگشه تانم شادی نه بایم شاما وُر و شاما نه تازه جانی بیگیرم. ۳۳ صلح و سلامتیّه خدا شاما همان همراه ببیی. آمین.

۲۰ صلح و سلامتیهِ خدا ام زودیان شیطانهِ
شاما لنگان جیرک فرج آگره.

چاما خداوند عیسی مسیح، فیض شاما نه
بیبی.

۲۱ چمن همکار تیموتائوس شاما را سلام
آرسانه. چمن خویشه لوکیوس، یاسون و
سوسیپاترنی شاما را سلام آرسانده.

۲۲ از، تِرتیوس، که اِم ناقه نیویشتشه،
خداوندک شاما نه سلام واجم.

۲۳ گایوس که از و همه کسانی که انگاره
کلیساک اِسندۀ مهمانداریش کرده، شاما را
سلام خرسانه.

اِراستوس که شهره خزانه‌دار اِسته، و چاما
برا کوآرتوس شاما را سلام آرسانه.

۲۴ «چاما خداوند عیسی مسیح فیض شاما
همانه بیبی. آمین». ۲۵ اِسا شکوه جلال چوه را
بیبی، که تانه عینه انجیلی که از عیسی مسیح
درباره موعظه کرم، شاما تقویت بکره- یعنی
عین ایگله سِری که دیار آبیه که پره زمانان نُبِن
بیه به، ۲۶ اِما بنا بر پیغمبران نیویشت هان
و ابدیه خدا حمکنه، همه قومان را دیار ببه، تا
آوان ایمان بوعرنده و اطاعت بکرنده- ۲۷ آوی
تینا خدای دانا اِسه، عیسی مسیح واسطنه تا
ابد جلال بیبی! آمین.

ورک پر زحمت کشه، سلام آرسانا. ۱۳ روُفسه
را که خداوندک انتخاب بییه و چوه ما که
چمن حقک نی مارتیش کرده، سلام آرسانا.
۱۴ آسینگریتوسه، فُلگون، هِرماس، پائروباس
و هِرمس و علوده براران که آوانه اِسندۀ، سلام
آرسانا. ۱۵ فیلولوگوس، یولیا، نِریاس و چوه
خوِعر را، و اولیمپاس و همه‌ی مقدّسانی را
که آوانه همراهنده، سلام آرسانا. ۱۶ هندیگره
ایگله مقدّسه ماچنه سلام باجا. همه‌ی مسیحه
کلیسایان شاما را سلام آرسانده.

آخرین سفارش

۱۷ ای براران، گمه شاماک خواهش بکرم
آ کسانی ویراجین ببا که جدایی باعث بینده
و شاما راهک سد نینده و تعلیمی نه که
شاما آموترانه، مخالفت کردند؛ آوانک دوری
بِگرا، ۱۸ چون ایزنه آدمه چاما خداوند عیسی
مسیحه خِدْمَت نِکَرندۀ، بلکم اِشتن ترنه
فکرکنده و قشنگ لاوانه و زوان آرکَرینه
ساده‌لوحه آدمان وازی دپنده. ۱۹ شاما اطاعت
کردنه آوازه هَمان دِلک آپِچسه؛ پس، شاما
واسنه پر شادم. اِما شاماک که، آچِیانی پرانک
که چاکنده، دانا، و آچِیانی پرانک که بدنده،
ساده ببا.